Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 7ης Μαρτίου 2024*

«Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Σύμβαση του Aarhus – Οδηγία 2003/4/ΕΚ – Δικαίωμα πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες – Εξαιρέσεις – Στοιχεία που αφορούν την τοποθεσία των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση δασικών απογραφών»

Στην υπόθεση C-234/22,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Tallinna Halduskohus (διοικητικό δικαστήριο του Τάλιν, Εσθονία) με απόφαση της 4ης Απριλίου 2022, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο την ίδια ημέρα, στο πλαίσιο της δίκης

Roheline Kogukond MTÜ,

Eesti Metsa Abiks MTÜ,

Päästame Eesti Metsad MTÜ,

Sihtasutus Keskkonnateabe Ühendus

κατά

Keskkonnaagentuur,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Λυκούργο, πρόεδρο τμήματος, O. Spineanu-Matei, J.-C. Bonichot (εισηγητή), S. Rodin και L. S. Rossi, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Roheline Kogukond MTÜ, η Eesti Metsa Abiks MTÜ, η Päästame Eesti Metsad MTÜ και η Sihtasutus Keskkonnateabe Ühendus, εκπροσωπούμενες από τους I. Kukk και K. Marosov, vandeadvokaadid,

– ο Keskkonnaagentuur, εκπροσωπούμενος από τον M. Triipan, vandeadvokaat,

– η Εσθονική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. Kriisa,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον G. Gattinara και την E. Randvere,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, σημείο 1, στοιχεία α′ και β′, του άρθρου 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ′, και παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α′, β′, και η′, και του άρθρου 8 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 41, σ. 26).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ, αφενός, των Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ και Sihtasutus Keskkonnateabe Ühendus και, αφετέρου, του Keskkonnaagentuur (οργανισμού περιβάλλοντος, Εσθονία), με αντικείμενο την άρνηση του τελευταίου να κάνει δεκτό το αίτημα των προαναφερθεισών ενώσεων για πρόσβαση σε ορισμένα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση της εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής.

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

3 Η Σύμβαση για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπεγράφη στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ 2005, L 124, σ. 1, στο εξής: Σύμβαση του Aarhus), ορίζει στο άρθρο 4 τα εξής:

«1. Κάθε μέρος εξασφαλίζει ότι, υπό τους όρους των ακολούθων παραγράφων του παρόντος άρθρου, οι δημόσιες αρχές, ανταποκρινόμενες σε αίτημα για περιβαλλοντικές πληροφορίες, διαθέτουν τις εν λόγω πληροφορίες στο κοινό, εντός του πλαισίου της εθνικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον ζητούνται και υπό τους όρους του στοιχείου β), αντιγράφων των πραγματικών εγγράφων που περιέχουν ή περιλαμβάνουν τις πληροφορίες αυτές:

[…]

3. Αίτημα για περιβαλλοντικές πληροφορίες δύναται να απορρίπτεται, εάν:

[…]

γ) το αίτημα αφορά υλικό υπό ολοκλήρωση ή αφορά εσωτερικές επικοινωνίες δημοσίων αρχών, σε περίπτωση που η εν λόγω εξαίρεση προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο ή την εθιμική πρακτική, λαμβανομένου υπόψη του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετείται από την κοινολόγηση.

4. Αίτημα για περιβαλλοντικές πληροφορίες δύναται να απορρίπτεται, εάν η κοινολόγηση θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις:

α) στον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εργασιών των δημοσίων αρχών, σε περίπτωση που ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο·

β) στις διεθνείς σχέσεις, στην εθνική άμυνα ή στη δημόσια ασφάλεια·

[…]

η) στο περιβάλλον το οποίο αφορούν οι πληροφορίες, όπως οι χώροι αναπαραγωγής σπανίων ειδών.

Οι προαναφερόμενοι λόγοι απόρριψης ερμηνεύονται υπό στενή έννοια, λαμβανομένου υπόψη του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετείται από την κοινολόγηση και λαμβανομένου υπόψη κατά πόσον οι ζητούμενες πληροφορίες σχετίζονται με εκπομπές στο περιβάλλον.

[…]»

Το δίκαιο της Ένωσης

4 Οι αιτιολογικές σκέψεις 16, 20 και 21 της οδηγίας 2003/4 έχουν ως εξής:

«(16) Το δικαίωμα στην πληροφόρηση σημαίνει ότι η δημοσιοποίηση πληροφοριών θα πρέπει να είναι ο γενικός κανόνας και ότι θα πρέπει να επιτρέπεται στις δημόσιες αρχές να απορρίπτουν αιτήματα για περιβαλλοντικές πληροφορίες σε συγκεκριμένες και σαφώς καθοριζόμενες περιπτώσεις. Οι λόγοι απόρριψης θα πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά, το δε δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετείται από τη διάθεση των πληροφοριών θα πρέπει να σταθμίζεται συγκριτικά προς το συμφέρον που εξυπηρετείται από την άρνηση δημοσιοποίησης των πληροφοριών αυτών. Οι λόγοι της άρνησης πρέπει να εκτίθενται στον αιτούντα εντός του χρονικού διαστήματος που ορίζεται στην παρούσα οδηγία.

[…]

(20) Οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να επιδιώκουν να διασφαλίζουν ότι, όταν συλλέγονται περιβαλλοντικές πληροφορίες από τις ίδιες ή για λογαριασμό τους, οι πληροφορίες θα είναι κατανοητές, ακριβείς και συγκρίσιμες. Η χρησιμοποιούμενη μέθοδος κατά τη συλλογή των πληροφοριών θα πρέπει να δημοσιοποιείται επίσης κατόπιν αιτήσεως, καθόσον αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την αξιολόγηση της ποιότητας της παρεχόμενης πληροφορίας.

(21) Προκειμένου να ευαισθητοποιηθεί περισσότερο το κοινό σε σχέση με περιβαλλοντικά θέματα και να βελτιωθεί η προστασία του περιβάλλοντος, οι δημόσιες αρχές θα πρέπει, ανάλογα με την περίπτωση, να διαθέτουν και να διαδίδουν πληροφορίες για το περιβάλλον οι οποίες σχετίζονται με τα καθήκοντά τους, ιδίως χρησιμοποιώντας την τεχνολογία επικοινωνιών μέσω υπολογιστή ή/και την ηλεκτρονική τεχνολογία, εφόσον υπάρχουν.»

5 Κατά το άρθρο 1 της οδηγίας:

«Οι στόχοι της παρούσας οδηγίας είναι:

α) να κατοχυρώσει το δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχονται από τις δημόσιες αρχές ή για λογαριασμό των δημόσιων αρχών και να καθορίσει τους βασικούς όρους και προϋποθέσεις, καθώς και πρακτικές ρυθμίσεις, άσκησης του ως άνω δικαιώματος και

β) να διασφαλίσει ότι, σε κάθε περίπτωση, οι περιβαλλοντικές πληροφορίες διατίθενται σταδιακά και διαδίδονται στο κοινό προκειμένου να επιτυγχάνεται η ευρύτερη δυνατή συστηματική διάθεση και διάδοση περιβαλλοντικών πληροφοριών στο κοινό. Προς το σκοπό αυτό δίδεται ώθηση στη χρήση ιδίως της τεχνολογίας των τηλεπικοινωνιών μέσω υπολογιστή ή/και στην ηλεκτρονική τεχνολογία, εφόσον υπάρχουν.»

6 Το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας φέρει τον τίτλο «Ορισμοί» και προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. “Περιβαλλοντική πληροφορία”: οποιαδήποτε πληροφορία σε γραπτή, οπτική, ακουστική, ηλεκτρονική ή άλλη υλική μορφή, σχετικά με:
   α) την κατάσταση των στοιχείων του περιβάλλοντος, όπως ο αέρας και η ατμόσφαιρα, το νερό, το έδαφος, το χώμα, τα τοπία και οι φυσικές τοποθεσίες, συμπεριλαμβανομένων των υδροβιότοπων, των παράκτιων και των θαλάσσιων περιοχών, η βιοποικιλότητα και τα στοιχεία της, συμπεριλαμβανομένων των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών, και η αλληλεπίδραση μεταξύ των στοιχείων αυτών·
   β) παράγοντες, όπως οι ουσίες, η ενέργεια, ο θόρυβος, οι ακτινοβολίες ή τα απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων των ραδιενεργών αποβλήτων, οι εκπομπές, οι απορρίψεις και άλλες εκχύσεις στο περιβάλλον, που επηρεάζουν ή ενδέχεται να επηρεάσουν τα στοιχεία του περιβάλλοντος που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

[…]».

7 Το άρθρο 4 της οδηγίας φέρει τον τίτλο «Εξαιρέσεις» και έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα απόρριψης αίτησης περιβαλλοντικής πληροφορίας όταν:

[…]

δ) η αίτηση αφορά ημιτελές υλικό ή ημιτελή έγγραφα και δεδομένα·

[…]

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν την απόρριψη αιτήσεων περιβαλλοντικών πληροφοριών εάν η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά:

α) τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαδικασιών των δημόσιων αρχών, εφόσον ο εμπιστευτικός αυτός χαρακτήρας προβλέπεται από τη νομοθεσία·

β) τις διεθνείς σχέσεις, τη δημόσια ασφάλεια ή την εθνική άμυνα·

[…]

η) την προστασία του περιβάλλοντος στο οποίο αναφέρονται οι ως άνω πληροφορίες, όπως ο εντοπισμός σπάνιων ειδών.

Οι λόγοι απόρριψης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 ερμηνεύονται συσταλτικά, λαμβανομένου υπόψη, για τη συγκεκριμένη περίπτωση, του δημόσιου συμφέροντος που εξυπηρετεί η δημοσιοποίηση των πληροφοριών. Σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, το δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετεί η δημοσιοποίηση των πληροφοριών σταθμίζεται συγκριτικά προς το συμφέρον που εξυπηρετεί η άρνηση. Τα κράτη μέλη δεν δύνανται, δυνάμει της παραγράφου 2 στοιχεία α), δ), στ), ζ) και η), να προβλέπουν την απόρριψη αιτήσεων που αφορούν πληροφορίες σχετικά με εκπομπές στο περιβάλλον.

[…]»

8 Κατά το άρθρο 8 της οδηγίας 2003/4, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ποιότητα της περιβαλλοντικής πληροφόρησης»:

«1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, στο μέτρο του δυνατού, ότι οι πληροφορίες που συλλέγονται από τα ίδια ή για λογαριασμό τους είναι ενημερωμένες, ακριβείς και συγκρίσιμες.

2. Κατόπιν αιτήσεως, οι δημόσιες αρχές απαντούν σε αιτήσεις παροχής των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β), υποδεικνύοντας στον αιτούντα πού μπορούν να βρεθούν πληροφορίες, εφόσον διατίθενται, σχετικά με τις διαδικασίες μέτρησης, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων ανάλυσης, δειγματοληψίας και προεπεξεργασίας των δειγμάτων που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή της αιτούμενης πληροφορίας, ή αναφέροντας μια τυποποιημένη διαδικασία που χρησιμοποιήθηκε.»

Το εσθονικό δίκαιο

9 Το άρθρο 34, παράγραφος 1, του riikliku statistika seadus (νόμου περί εθνικών στατιστικών), της 10ης Ιουνίου 2010, προβλέπει ότι τα δεδομένα που καθιστούν δυνατή την άμεση ή έμμεση ταυτοποίηση μιας στατιστικής μονάδας και, με τον τρόπο αυτό, τη δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι εμπιστευτικά.

10 Το άρθρο 35, παράγραφος 1, σημεία 3 και 19, και παράγραφος 2, σημείο 2, του avaliku teabe seadus (νόμου για την πρόσβαση σε δημόσιες πληροφορίες), της 15ης Νοεμβρίου 2000, ορίζει τα εξής:

«(1) Ο κάτοχος των πληροφοριών υποχρεούται να αναγνωρίζει ως πληροφορίες που προορίζονται αποκλειστικώς για εσωτερική χρήση:

[…]

3) τις πληροφορίες η δημοσιοποίηση των οποίων θα έθιγε τις διεθνείς σχέσεις·

[…]

19) άλλες πληροφορίες που προβλέπει ο νόμος.

(2) Το πρόσωπο που είναι επικεφαλής δημόσιας αρχής, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου μπορεί να χαρακτηρίσει ως πληροφορία για εσωτερική χρήση:

[…]

2) σχέδιο εγγράφου και τα συνοδευτικά έγγραφα, πριν από την έγκριση ή την υπογραφή τους.»

11 Η οδηγία 2003/4 μεταφέρθηκε στο εσθονικό δίκαιο με τον keskkonnaseadustiku üldosa seadus (νόμο περί του γενικού μέρους του περιβαλλοντικού κώδικα), της 16ης Φεβρουαρίου 2011.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

12 Οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης, οι οποίες είναι τέσσερις μη κερδοσκοπικές ενώσεις δραστηριοποιούμενες στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος στην Εσθονία, ζήτησαν από τον οργανισμό περιβάλλοντος να τους κοινοποιήσει τα δεδομένα σχετικά με τις μόνιμες δειγματοληπτικές μονάδες που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση της εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων τοποθεσίας των μονάδων αυτών, υποστηρίζοντας, κατ’ ουσίαν, ότι, χωρίς τα εν λόγω στοιχεία, οι μετρήσεις που πραγματοποιούνται από τις ως άνω δειγματοληπτικές μονάδες δεν μπορούν να ερμηνευθούν ορθώς ούτε να οδηγήσουν σε οποιοδήποτε συμπέρασμα ως προς την κατάσταση του δάσους.

13 Ο οργανισμός περιβάλλοντος έκανε εν μέρει δεκτό το αίτημα αυτό, αλλά δεν κοινοποίησε στις προσφεύγουσες της κύριας δίκης τα στοιχεία τοποθεσίας των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων, η πρόσβαση στα οποία υπόκειται, κατά την άποψή του, σε περιορισμούς δυνάμει του άρθρου 34, παράγραφος 1, του νόμου περί εθνικών στατιστικών και του άρθρου 35, παράγραφος 1, σημείο 3, και παράγραφος 2, σημείο 2, του νόμου για την πρόσβαση σε δημόσιες

πληροφορίες. Αφού η Andmekaitseinspektsioon (αρχή προστασίας δεδομένων, Εσθονία) τον υποχρέωσε στις 7 Δεκεμβρίου 2020 να επανεξετάσει το σχετικό αίτημα και να επιτρέψει στις προσφεύγουσες της κύριας δίκης την πρόσβαση στις ζητηθείσες πληροφορίες, ο οργανισμός περιβάλλοντος ενέμεινε στην άρνηση δημοσιοποίησης των εν λόγω στοιχείων τοποθεσίας.

14 Στις 19 Απριλίου 2021 οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης προσέφυγαν κατά της άρνησης του οργανισμού περιβάλλοντος να δημοσιοποιήσει τα επίμαχα στοιχεία τοποθεσίας ενώπιον του Tallinna Halduskohus (διοικητικού δικαστηρίου του Τάλιν), ήτοι του αιτούντος δικαστηρίου, προκειμένου να υποχρεωθεί ο οργανισμός αυτός να τους γνωστοποιήσει τα εν λόγω στοιχεία.

15 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, αφενός, ο οργανισμός περιβάλλοντος υποστηρίζει ότι η δημοσιοποίηση των στοιχείων αυτών θα έθιγε την αξιοπιστία της εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής και, κατά συνέπεια, την ικανότητα της Δημοκρατίας της Εσθονίας να παράγει αξιόπιστες και διεθνώς αναγνωρισμένες στατιστικές. Αφετέρου, οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης ισχυρίζονται ότι αδυνατούν να βεβαιωθούν για την αξιοπιστία των στατιστικών αυτών ελλείψει δημοσίευσης των σχετικών στοιχείων. Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η πρόσβαση στις περιβαλλοντικές πληροφορίες διέπεται από την οδηγία 2003/4 και τη Σύμβαση του Aarhus, η οποία έχει δεσμευτική ισχύ, και, ως εκ τούτου, προκειμένου να αποφανθεί επί της προσφυγής της οποίας έχει επιληφθεί, απαιτείται ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Tallinna Halduskohus (διοικητικό δικαστήριο του Τάλιν) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Δύνανται στοιχεία, όπως αυτά που αφορούν την τοποθεσία των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων των στατιστικών δασικών απογραφών που αποτελούν το αντικείμενο της κύριας δίκης, να θεωρηθούν “περιβαλλοντική πληροφορία” κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, στοιχεία α′ ή β′, της οδηγίας [2003/4];

2) Αν, σύμφωνα με την απάντηση που θα δοθεί στο πρώτο ερώτημα, θεωρηθεί ότι πρόκειται για περιβαλλοντική πληροφορία:
   α) Πρέπει στη συνέχεια το άρθρο 4, παράγραφος 1, [πρώτο εδάφιο,] στοιχείο δ′, της οδηγίας [2003/4] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στο ημιτελές υλικό ή στα ημιτελή έγγραφα και δεδομένα εμπίπτουν και τα στοιχεία που αφορούν την τοποθεσία των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων των στατιστικών δασικών απογραφών;
   β) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 2, [πρώτο εδάφιο,] στοιχείο α′, της οδηγίας [2003/4] την έννοια ότι η προϋπόθεση την οποία θέτει η εν λόγω διάταξη, ήτοι ότι ο οικείος εμπιστευτικός χαρακτήρας πρέπει να προβλέπεται από τη νομοθεσία, πληρούται αν η απαίτηση περί εμπιστευτικού χαρακτήρα δεν καθορίζεται νομοθετικώς για συγκεκριμένο είδος πληροφοριών, αλλά προκύπτει ερμηνευτικώς από διάταξη πράξεως γενικού χαρακτήρα, όπως είναι ο νόμος για την πρόσβαση σε δημόσιες πληροφορίες ή ο νόμος περί εθνικών στατιστικών;
   γ) Πρέπει για την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, [πρώτο εδάφιο,] στοιχείο β′, της οδηγίας [2003/4] να διαπιστώνεται ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών μπόρεσε πράγματι να επηρεάσει αρνητικά τις διεθνείς σχέσεις του κράτους ή αρκεί να διαπιστώνεται αντίστοιχος κίνδυνος;
   δ) Δικαιολογεί ο λόγος απόρριψης αίτησης που παρατίθεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, [πρώτο εδάφιο,] στοιχείο η′, της οδηγίας [2003/4], ήτοι η “προστασία του [επίμαχου] περιβάλλοντος”, τον περιορισμό της πρόσβασης σε περιβαλλοντική πληροφορία προκειμένου να διασφαλισθεί η αξιοπιστία των εθνικών στατιστικών;

3) Αν, σύμφωνα με την απάντηση που θα δοθεί στο πρώτο ερώτημα, στοιχεία όπως εκείνα που αφορούν την τοποθεσία των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων των στατιστικών δασικών απογραφών στην κύρια δίκη δεν αποτελούν περιβαλλοντική πληροφορία, πρέπει το αίτημα παροχής πληροφοριών που αφορά τέτοιου είδους στοιχεία να θεωρείται αίτηση για πρόσβαση στις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο β', της οδηγίας [2003/4], η οποία εξετάζεται κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα: Πρέπει δεδομένα, όπως τα στοιχεία που αφορούν την τοποθεσία των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων των στατιστικών δασικών απογραφών που αποτελούν το αντικείμενο της κύριας δίκης, να θεωρούνται πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες ανάλυσης, δειγματοληψίας και προεπεξεργασίας των δειγμάτων που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή πληροφοριών κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας [2003/4];

5) α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα: Μπορεί η πρόσβαση σε τέτοιου είδους πληροφορίες, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας [2003/4], να περιορίζεται για οποιονδήποτε σοβαρό λόγο προβλεπόμενο στο εσωτερικό δίκαιο;

β) Μπορεί η άρνηση παροχής των πληροφοριών βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας [2003/4] να αμβλύνεται με άλλα μέτρα όπως, για παράδειγμα, μέτρα στο πλαίσιο των οποίων παρέχεται πρόσβαση στις ζητούμενες πληροφορίες σε οργανισμούς έρευνας και ανάπτυξης ή στο Riigikontroll (Ελεγκτικό Συνέδριο[, Εσθονία]) προς τον σκοπό διεξαγωγής ελέγχου;

6) Μπορεί η άρνηση παροχής δεδομένων, όπως των στοιχείων που αφορούν την τοποθεσία των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων των στατιστικών δασικών απογραφών της κύριας δίκης, να δικαιολογείται από σκοπούς όπως η διασφάλιση της ποιότητας περιβαλλοντικών πληροφοριών κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας [2003/4];

7) Προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 21 της οδηγίας [2003/4] νομική βάση για την παροχή των στοιχείων που αφορούν την τοποθεσία των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων των στατιστικών δασικών απογραφών;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

17 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν το άρθρο 2, σημείο 1, στοιχεία α' ή β', της οδηγίας 2003/4 έχει την έννοια ότι τα στοιχεία τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής συνιστούν περιβαλλοντικές πληροφορίες κατά την έννοια οιασδήποτε από τις ως άνω διατάξεις.

18 Κατά το άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/4, ως περιβαλλοντικές πληροφορίες νοούνται όλες οι πληροφορίες που αφορούν «την κατάσταση των στοιχείων του περιβάλλοντος, όπως ο αέρας και η ατμόσφαιρα, το νερό, το έδαφος, το χώμα, τα τοπία και οι φυσικές τοποθεσίες, […] η βιοποικιλότητα και τα στοιχεία της […], και η αλληλεπίδραση μεταξύ των στοιχείων αυτών».

19 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι οι μόνιμες δειγματοληπτικές μονάδες, των οποίων τα στοιχεία τοποθεσίας ζητούν οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης, είναι δειγματοληπτικές μονάδες που χρησιμοποιούνται για την περιοδική συλλογή δεδομένων προκειμένου να καταρτιστούν, με κατά προβολήν υπολογισμό, στατιστικές εκθέσεις σχετικά με τις δασικές συστάδες στην Εσθονία, καθώς και σχετικά με τη χρήση του εδάφους και την εξέλιξή του. Οι εν λόγω δειγματοληπτικές μονάδες βρίσκονται στις πλευρές τετράγωνων γεωτεμαχίων έκτασης 64 εκταρίων, τα οποία επιλέχθηκαν λόγω του αντιπροσωπευτικού χαρακτήρα τους ως προς την κατάσταση του δάσους και του εδάφους.

20 Επισημαίνεται ότι, όπως εξέθεσαν τα ενδιαφερόμενα μέρη που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, τα δεδομένα που συλλέγονται από μόνιμες δειγματοληπτικές μονάδες συνιστούν περιβαλλοντικές πληροφορίες κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 2003/4, καθόσον αφορούν την κατάσταση του περιβάλλοντος και, ειδικότερα, την κατάσταση του εδάφους, των φυσικών τοποθεσιών και της βιοποικιλότητας, κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

21 Σε αντίθεση με όσα υποστηρίζουν η Εσθονική Κυβέρνηση και ο οργανισμός περιβάλλοντος, το ίδιο ισχύει για τα στοιχεία τοποθεσίας των μόνιμων αυτών δειγματοληπτικών μονάδων, τα οποία είναι απαραίτητα για την ερμηνεία των δεδομένων που συλλέγονται από τις εν λόγω μονάδες και, κατά συνέπεια, άρρηκτα συνδεδεμένα με αυτά.

22 Αντιθέτως, τα ως άνω στοιχεία τοποθεσίας, δεδομένου ότι αποτελούν περιβαλλοντικές πληροφορίες κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 2003/4, δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι εμπίπτουν επίσης στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο β′, της οδηγίας αυτής, το οποίο αφορά τους παράγοντες που επηρεάζουν ή ενδέχεται να επηρεάσουν τα στοιχεία του περιβάλλοντος που μνημονεύονται στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο α′, διότι οι δύο αυτές διατάξεις αποκλείουν η μία την άλλη.

23 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 2003/4 έχει την έννοια ότι τα στοιχεία τοποθεσίας των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την περιοδική συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής συνιστούν, μαζί με τα συλλεγόμενα από τις εν λόγω μονάδες δεδομένα με τα οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένα, περιβαλλοντικές πληροφορίες κατά την έννοια της ως άνω διάταξης.

Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος

24 Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ’ ουσίαν, από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ′, και παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α′, β′ και η′, της οδηγίας 2003/4 έχει την έννοια ότι μια διοικητική αρχή μπορεί, βάσει κάποιας από τις εξαιρέσεις που προβλέπει η εν λόγω διάταξη, να αρνηθεί να δημοσιοποιήσει στο κοινό τα στοιχεία τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής.

25 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα ερωτήματα που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος είναι απαράδεκτα καθόσον αφορούν την ερμηνεία των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α′ και β′, της οδηγίας 2003/4, σχετικά με τις περιβαλλοντικές πληροφορίες των οποίων η δημοσιοποίηση θα έθιγε, αντιστοίχως, τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαδικασιών των δημοσίων αρχών και τις διεθνείς σχέσεις των κρατών μελών.

26 Κατά πάγια νομολογία, τα προδικαστικά ερωτήματα τα οποία υποβάλλονται στο Δικαστήριο θεωρούνται κατά τεκμήριο λυσιτελή. Το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να αποφανθεί επί προδικαστικού ερωτήματος που έχει υποβάλει εθνικό δικαστήριο μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή, ακόμη, όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί (πρβλ. απόφαση της 24ης Ιουλίου 2023, Lin, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

27 Επισημαίνεται επίσης ότι, όταν δεν προκύπτει προδήλως ότι η ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, ένσταση στηριζόμενη σε αδυναμία εφαρμογής της διάταξης αυτής στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν αφορά το παραδεκτό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, αλλά την ουσία των υποβληθέντων ερωτημάτων (πρβλ. απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2023, BMW Bank κ.λπ., C-38/21, C-47/21 και C-232/21, EU:C:2023:1014, σκέψη 114 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

28 Από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει, αφενός, ότι η διαφορά της κύριας δίκης αφορά την άρνηση παροχής προς πλείονες ενώσεις δραστηριοποιούμενες στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος πρόσβασης στα στοιχεία τοποθεσίας των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής στην Εσθονία, και, αφετέρου, ότι, στο πλαίσιο της εν λόγω διαφοράς, συζητείται, μεταξύ άλλων, το ζήτημα της εμβέλειας πολλών εξαιρέσεων από το δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που προβλέπει η οδηγία 2003/4.

29 Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι τα στοιχεία τοποθεσίας των οποίων η κοινοποίηση αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης προδήλως δεν εμπίπτουν, κατά την Επιτροπή, στις εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α′ και β′, της οδηγίας 2003/4, δεν είναι ικανό να ανατρέψει το τεκμήριο λυσιτέλειας του οποίου απολαύει το υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα, αλλά σχετίζεται με την ανάλυση του βασίμου των προβαλλόμενων επιχειρημάτων.

30 Επομένως, το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα είναι παραδεκτό στο σύνολό του.

31 Όσον αφορά την απάντηση που πρέπει να δοθεί στο ερώτημα αυτό, υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι, εκδίδοντας την οδηγία 2003/4, ο νομοθέτης της Ένωσης είχε την πρόθεση να διασφαλίσει τη συμβατότητα του δικαίου της Ένωσης με τη Σύμβαση του Aarhus, προβλέποντας ένα γενικό καθεστώς που να εξασφαλίζει ότι κάθε αιτών, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 5, της οδηγίας αυτής, έχει δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχονται από τις δημόσιες αρχές ή για λογαριασμό των δημόσιων αρχών χωρίς να υποχρεούται να επικαλεστεί οποιοδήποτε σχετικό συμφέρον [πρβλ. αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Flachglas Torgau, C-204/09, EU:C:2012:71, σκέψη 31, και της 20ής Ιανουαρίου 2021, Land Baden-Württemberg (Εσωτερικές Επικοινωνίες), C-619/19, EU:C:2021:35, σκέψη 28].

32 Το άρθρο 1 της οδηγίας 2003/4 διευκρινίζει ειδικότερα ότι σκοπός της είναι να κατοχυρώσει το δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που κατέχονται από τις δημόσιες αρχές και να διασφαλίσει ότι, σε κάθε περίπτωση, οι πληροφορίες αυτές διατίθενται σταδιακά και διαδίδονται στο κοινό (απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Flachglas Torgau, C-204/09, EU:C:2012:71, σκέψη 39).

33 Ωστόσο, ο νομοθέτης της Ένωσης προέβλεψε ότι τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες στις περιπτώσεις που απαριθμούνται περιοριστικά στο άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 16 της ίδιας οδηγίας. Στο μέτρο που τέτοιες εξαιρέσεις έχουν πράγματι μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο, οι δημόσιες αρχές δύνανται να τις επικαλούνται προκειμένου να αρνούνται την πρόσβαση σε ορισμένες από τις ως άνω πληροφορίες [πρβλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2021, Land Baden-Württemberg (Εσωτερικές Επικοινωνίες), C-619/19, EU:C:2021:35, σκέψη 31].

34 Όπως προκύπτει από την οικονομία της οδηγίας 2003/4 και, ιδίως, από το άρθρο της 4, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, το δικαίωμα στην πληροφόρηση σημαίνει ότι η δημοσιοποίηση πληροφοριών θα πρέπει να είναι ο γενικός κανόνας και ότι στις δημόσιες αρχές θα πρέπει να επιτρέπεται να απορρίπτουν αιτήσεις πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες μόνο σε συγκεκριμένες και σαφώς καθοριζόμενες περιπτώσεις. Ως εκ τούτου, οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης πρέπει να ερμηνεύονται στενά και το δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετείται από τη δημοσιοποίηση πρέπει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, να σταθμίζεται συγκριτικά προς το συμφέρον που εξυπηρετείται από την άρνηση δημοσιοποίησης, πλην των περιπτώσεων που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, τρίτη περίοδος, της οδηγίας 2003/4 για τις πληροφορίες σχετικά με εκπομπές στο περιβάλλον [πρβλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2021, Land Baden-Württemberg (Εσωτερικές Επικοινωνίες), C-619/19, EU:C:2021:35, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

35 Η εφαρμογή των εξαιρέσεων που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2003/4 προϋποθέτει, εξάλλου, ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών στο κοινό είναι ικανή να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα συμφέροντα που προστατεύει η οδηγία, ο δε κίνδυνος μιας τέτοιας προσβολής πρέπει να είναι ευλόγως προβλέψιμος και όχι αμιγώς υποθετικός [πρβλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2021, Land Baden-Württemberg (Εσωτερικές Επικοινωνίες), C-619/19, EU:C:2021:35, σκέψη 69].

36 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των σκέψεων πρέπει να δοθεί απάντηση στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα, το οποίο διαιρείται σε τέσσερα υποερωτήματα.

37 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, πρώτον, αν μπορεί να λάβει χώρα άρνηση δημοσιοποίησης των στοιχείων τοποθεσίας των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την περιοδική συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ', της οδηγίας 2003/4, το οποίο επιτρέπει στα κράτη μέλη να απορρίπτουν αίτηση πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες, όταν η αίτηση αφορά ημιτελές υλικό ή ημιτελή έγγραφα και δεδομένα.

38 Μολονότι η οδηγία δεν περιέχει ορισμό των εννοιών «ημιτελές υλικό» και «ημιτελή έγγραφα και δεδομένα», από τις διευκρινίσεις επί του άρθρου 4 της πρότασης οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση στην περιβαλλοντική πληροφόρηση που υπέβαλε η Επιτροπή στις 29 Ιουνίου 2000 [COM(2000) 402 τελικό, ΕΕ 2000, C 337 E, σ. 156] προκύπτει ότι η ως άνω εξαίρεση αποσκοπεί στην ικανοποίηση της ανάγκης των δημοσίων αρχών

να διαθέτουν έναν προστατευόμενο χώρο για προβληματισμό και για διεξαγωγή εσωτερικών συζητήσεων [πρβλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2021, Land Baden-Württemberg (Εσωτερικές Επικοινωνίες), C-619/19, EU:C:2021:35, σκέψη 44]. Επιπροσθέτως, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, σε αντίθεση με τον λόγο άρνησης παροχής πρόσβασης που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ε′, της οδηγίας 2003/4 σχετικά με τις εσωτερικές επικοινωνίες, ο προβλεπόμενος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ′, της οδηγίας λόγος άρνησης αφορά την κατάρτιση ή τη σύνταξη εγγράφων και έχει, ως εκ τούτου, προσωρινό χαρακτήρα [πρβλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2021, Land Baden-Württemberg (Εσωτερικές Επικοινωνίες), C-619/19, EU:C:2021:35, σκέψη 56].

39 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, της Σύμβασης του Aarhus, το οποίο προβλέπει εξαίρεση από το δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες όταν πρόκειται για ημιτελές υλικό, και από τις επεξηγήσεις που περιλαμβάνονται στο έγγραφο με τίτλο «Η Σύμβαση του Aarhus, οδηγός εφαρμογής» (δεύτερη έκδοση, 2014) το οποίο δημοσιεύθηκε από την Οικονομική Επιτροπή για την Ευρώπη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, και, μολονότι στερείται κανονιστικής ισχύος, συγκαταλέγεται στα στοιχεία που μπορούν να παράσχουν κατευθυντήριες γραμμές για την ερμηνεία της εν λόγω Σύμβασης (πρβλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Solvay κ.λπ., C-182/10, EU:C:2012:82, σκέψη 27).

40 Ωστόσο, τα στοιχεία τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιήθηκαν για τη συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής δεν μπορούν να θεωρηθούν ημιτελές υλικό ή ημιτελή έγγραφα και δεδομένα, στο μέτρο που αφορούν την κατάσταση του δάσους σε συγκεκριμένη ημερομηνία.

41 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι, προκειμένου να καταμετρηθεί η εξέλιξη της κατάστασης των δασικών πόρων και του εδάφους, οι εν λόγω δειγματοληπτικές μονάδες χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση διαδοχικών στατιστικών δασικών απογραφών ή για άλλες εκθέσεις. Αντίθετη ερμηνεία θα καθιστούσε δυνατή την άνευ χρονικού περιορισμού εφαρμογή της εξαίρεσης του άρθρου 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ′, της οδηγίας 2003/4, ενώ η εν λόγω εξαίρεση έχει, όπως υπομνήσθηκε ανωτέρω, προσωρινό χαρακτήρα.

42 Όσον αφορά, δεύτερον, τον λόγο άρνησης παροχής πρόσβασης που αφορά τη διαφύλαξη του εμπιστευτικού χαρακτήρα των διαδικασιών των δημόσιων αρχών, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α′, της οδηγίας 2003/4, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν η προϋπόθεση κατά την οποία ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας πρέπει να προβλέπεται από τη νομοθεσία πληρούται όταν ο χαρακτήρας αυτός δεν απορρέει από ειδικές διατάξεις, αλλά από πράξη γενικού χαρακτήρα, όπως είναι ο νόμος για την πρόσβαση σε δημόσιες πληροφορίες ή ο νόμος περί στατιστικών.

43 Από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι, ζητώντας την ανωτέρω διευκρίνιση, το αιτούν δικαστήριο εκκινεί από την παραδοχή ότι ο ως άνω λόγος άρνησης πρόσβασης μπορεί να εφαρμοστεί σε πληροφορίες όπως τα στοιχεία τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής.

44 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι ο όρος «διαδικασίες» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α′, της οδηγίας 2003/4 παραπέμπει στα τελικά στάδια των διαδικασιών λήψης αποφάσεων των δημοσίων αρχών οι οποίες προσδιορίζονται σαφώς ως διαδικασίες διαβουλεύσεων από το εθνικό δίκαιο και των οποίων ο εμπιστευτικός χαρακτήρας

πρέπει να προβλέπεται από τη νομοθεσία (πρβλ. αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Flachglas Torgau, C-204/09, EU:C:2012:71, σκέψεις 63 και 64, και της 23ης Νοεμβρίου 2023, Right to Know, C-84/22, EU:C:2023:910, σκέψη 43).

45 Εν προκειμένω, τα στοιχεία τοποθεσίας που ζήτησαν οι προσφεύγουσες της κύριας δίκης, μολονότι αφορούν τις δειγματοληπτικές μονάδες που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής και, ως εκ τούτου, έχουν έμμεση σχέση με τη λήψη δημόσιων αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα, εντούτοις δεν σχετίζονται, αυτά καθεαυτά, με τα τελικά στάδια των διαδικασιών λήψης αποφάσεων επί του θέματος αυτού και, επομένως, με «διαδικασίες» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α′, της οδηγίας 2003/4.

46 Συνεπώς, αίτημα για πρόσβαση σε τέτοια στοιχεία τοποθεσίας δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να εμπίπτει στην εξαίρεση της ως άνω διάταξης, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί αν ο εμπιστευτικός χαρακτήρας τέτοιων πληροφοριών μπορεί να θεωρηθεί ότι προβλέπεται από τη νομοθεσία, κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης, όταν αυτός προκύπτει από πράξη γενικής ισχύος, όπως είναι ο νόμος για την πρόσβαση σε δημόσιες πληροφορίες ή ο νόμος περί στατιστικών.

47 Τρίτον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς το περιεχόμενο του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2003/4, δυνάμει του οποίου τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίπτουν αίτηση πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες των οποίων η δημοσιοποίηση θα έθιγε τις διεθνείς σχέσεις, τη δημόσια ασφάλεια ή την εθνική άμυνα. Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν η απορρέουσα από τη δημοσιοποίηση των στοιχείων τοποθεσίας υποβάθμιση της αξιοπιστίας των δεδομένων που χρησιμεύουν ως βάση για την κατάρτιση μιας τέτοιας δασικής απογραφής είναι ικανή να επηρεάσει αρνητικά τις διεθνείς σχέσεις κράτους μέλους, κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

48 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2003/4 αποσκοπεί στη διασφάλιση της συμβατότητας του δικαίου της Ένωσης με το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο β′, της Σύμβασης του Aarhus, κατά το οποίο μπορούν να αποκλειστούν από το δικαίωμα πρόσβασης οι περιβαλλοντικές πληροφορίες των οποίων η δημοσιοποίηση θα είχε «δυσμενείς επιπτώσεις» στις διεθνείς σχέσεις ή στην εθνική άμυνα ή στη δημόσια ασφάλεια του οικείου συμβαλλόμενου κράτους.

49 Ούτε από το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β′, της οδηγίας 2003/4 ούτε από το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 4, στοιχείο β′, της Σύμβασης του Aarhus προκύπτει ότι για να εφαρμοστεί η συγκεκριμένη εξαίρεση πρέπει πάντοτε η δημοσιοποίηση μιας περιβαλλοντικής πληροφορίας να είναι, αυτή καθεαυτήν, αντίθετη με διεθνή δέσμευση.

50 Αντιθέτως, όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 34 και 35 της παρούσας απόφασης, η εφαρμογή της ως άνω εξαίρεσης εξαρτάται από τη στάθμιση του δημοσίου συμφέροντος που δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση της επίμαχης περιβαλλοντικής πληροφορίας σε σχέση με το συμφέρον που εξυπηρετείται από την άρνηση δημοσιοποιήσεώς της, καθώς και από τη διαπίστωση ότι η δημοσιοποίηση είναι ικανή να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα συμφέροντα που προστατεύει η οδηγία 2003/4, ο δε κίνδυνος μιας τέτοιας προσβολής πρέπει να είναι ευλόγως προβλέψιμος και όχι αμιγώς υποθετικός.

51 Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να προβεί στις εκτιμήσεις αυτές εν προκειμένω. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει ειδικότερα να εξακριβώσει αν η ενδεχόμενη παράβαση των διεθνών δεσμεύσεων της Δημοκρατίας της Εσθονίας που θα προέκυπτε από τη δημοσιοποίηση των επίμαχων στην

κύρια δίκη στοιχείων τοποθεσίας θα είχε αρκούντως συγκεκριμένες και προβλέψιμες δυσμενείς συνέπειες ώστε να θίξει ουσιαστικά τα συμφέροντά της ή τη διεθνή συνεργασία στον δασικό τομέα, ή αν, όπως φαίνεται να υποδηλώνουν τα στοιχεία που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο, οι συνέπειες αυτές είναι, εν προκειμένω, απλώς υποθετικές.

52 Τέταρτον, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν η δημοσιοποίηση των στοιχείων τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων μπορεί να εμπίπτει στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο η', της οδηγίας 2003/4, η οποία αφορά την περίπτωση που η δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά την προστασία του περιβάλλοντος στο οποίο αναφέρονται οι εν λόγω πληροφορίες. Ειδικότερα, διερωτάται κατά πόσον η απορρέουσα από τη δημοσιοποίηση των ως άνω στοιχείων υποβάθμιση της αξιοπιστίας των δεδομένων που χρησιμεύουν ως βάση για την κατάρτιση μιας τέτοιας δασικής απογραφής είναι ικανή να επηρεάσει αρνητικά την προστασία του περιβάλλοντος, κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

53 Από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο η', της οδηγίας 2003/4 προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, θεσπίζοντας την εξαίρεση αυτή, επέτρεψε στα κράτη μέλη να μη δημοσιοποιούν περιβαλλοντικές πληροφορίες των οποίων η διάδοση θα συνιστούσε κίνδυνο για το περιβάλλον, όπως είναι τα δεδομένα που καθιστούν δυνατό τον εντοπισμό σπάνιων ειδών.

54 Η ίδια δυνατότητα προκύπτει από το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο η', της Σύμβασης του Aarhus, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα των συμβαλλομένων στη Σύμβαση αυτή κρατών να απορρίπτουν αιτήσεις που αφορούν περιβαλλοντικές πληροφορίες των οποίων η δημοσιοποίηση θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον το οποίο αφορούν, όπως οι τόποι αναπαραγωγής σπάνιων ειδών.

55 Στην υπό κρίση υπόθεση, η Εσθονική Κυβέρνηση και ο οργανισμός περιβάλλοντος υποστηρίζουν ότι η δημοσιοποίηση των στοιχείων τοποθεσίας των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων θα μπορούσε να βλάψει την αντιπροσωπευτικότητα και την αξιοπιστία της εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής και, ως εκ τούτου, την ποιότητα της λήψης δημοσίων αποφάσεων στον περιβαλλοντικό τομέα. Ειδικότερα, η δημοσιοποίηση αυτή θα οδηγούσε, κατά την άποψή τους, σε πιθανές παραποιήσεις των στατιστικών στοιχείων εκ μέρους των διαφόρων παραγόντων της δασικής οικονομίας, οι οποίοι θα μπορούσαν, για παράδειγμα, να περιορίσουν τις παρεμβάσεις τους μόνον στα λοιπά γεωτεμάχια πλην εκείνων από τα οποία συλλέγονται στοιχεία, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στη δημιουργία μιας διαστρεβλωμένης εικόνας της κατάστασης του δάσους.

56 Ο ως άνω κίνδυνος, στο μέτρο που μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την ποιότητα της κατάρτισης εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής και, επομένως, την προστασία του περιβάλλοντος στο οποίο αναφέρονται οι ζητούμενες πληροφορίες, είναι ικανός να δικαιολογήσει την εφαρμογή της εξαίρεσης του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο η', της οδηγίας 2003/4.

57 Το γεγονός ότι δεν διακυβεύεται ο εντοπισμός σπάνιων ειδών δεν είναι ικανό να κλονίσει το ως άνω συμπέρασμα, δεδομένου ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο η', της οδηγίας 2003/4 αφορά, γενικώς, όλες τις περιπτώσεις στις οποίες η δημοσιοποίηση περιβαλλοντικών πληροφοριών μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την προστασία του περιβάλλοντος και αναφέρει μόνον ενδεικτικά την προστασία του εντοπισμού σπάνιων ειδών.

58 Εντούτοις, υπενθυμίζεται ότι, όπως ισχύει για το σύνολο των λόγων άρνησης πρόσβασης που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, και παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/4, με εξαίρεση τον προβλεπόμενο στο άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, τρίτη περίοδος, της οδηγίας αυτής ο οποίος αφορά τις πληροφορίες σχετικά με εκπομπές στο περιβάλλον, η εφαρμογή της ως άνω εξαίρεσης εξαρτάται από την υποκείμενη σε δικαστικό έλεγχο στάθμιση, εκ μέρους των δημοσίων αρχών, του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετεί η δημοσιοποίηση και του συμφέροντος που εξυπηρετεί η άρνηση δημοσιοποίησης, καθώς και από τη διαπίστωση ότι η δημοσιοποίηση είναι ικανή να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τα συμφέροντα που προστατεύει η εν λόγω οδηγία, ο δε κίνδυνος τέτοιας προσβολής πρέπει να είναι ευλόγως προβλέψιμος και όχι αμιγώς υποθετικός.

59 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/4 έχει την έννοια ότι:

– τα στοιχεία τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την περιοδική συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής δεν αποτελούν ημιτελές υλικό ή ημιτελή έγγραφα και δεδομένα κατά την έννοια της παραγράφου 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ′, του άρθρου αυτού ή, εν πάση περιπτώσει, περιβαλλοντικές πληροφορίες των οποίων η δημοσιοποίηση θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαδικασιών των δημόσιων αρχών, κατά την έννοια της παραγράφου 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α′, του άρθρου·

– η απορρέουσα από τη δημοσιοποίηση των στοιχείων τοποθεσίας υποβάθμιση της αξιοπιστίας των δεδομένων που χρησιμεύουν ως βάση για την κατάρτιση μιας τέτοιας δασικής απογραφής μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τις διεθνείς σχέσεις κατά την έννοια της παραγράφου 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β′, του εν λόγω άρθρου ή την προστασία του περιβάλλοντος στο οποίο αναφέρονται οι ζητούμενες πληροφορίες, κατά την έννοια της παραγράφου 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο η′, εφόσον οι κίνδυνοι αυτοί είναι ευλόγως προβλέψιμοι και όχι αμιγώς υποθετικοί.

Επί του έκτου προδικαστικού ερωτήματος

60 Με το έκτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ’ ουσίαν, από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/4 έχει την έννοια ότι διοικητική αρχή μπορεί να αρνηθεί, βάσει της διάταξης αυτής, να δημοσιοποιήσει στο κοινό τα στοιχεία τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής.

61 Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/4, «[τ]α κράτη μέλη εξασφαλίζουν, στο μέτρο του δυνατού, ότι οι πληροφορίες που συλλέγονται από τα ίδια ή για λογαριασμό τους είναι ενημερωμένες, ακριβείς και συγκρίσιμες».

62 Όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα της, η εν λόγω διάταξη θέτει απλώς μια απαίτηση ποιότητας ως προς τις περιβαλλοντικές πληροφορίες. Η διάταξη αυτή δεν μπορεί, αφ’ εαυτής, να αποτελέσει τη βάση για την απόρριψη αίτησης πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες, δεδομένου ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 33 της παρούσας απόφασης, οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης στις πληροφορίες αυτές απαριθμούνται περιοριστικώς στο άρθρο 4 της οδηγίας.

63 Επομένως, το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/4 δεν προβλέπει πρόσθετο λόγο εξαίρεσης από το δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες πέραν εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 4 της οδηγίας.

64 Εντούτοις, οι δημόσιες αρχές οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη την απαίτηση ως προς την ποιότητα των περιβαλλοντικών πληροφοριών την οποία προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/4 προκειμένου να καθορίσουν αν η δημοσιοποίηση περιβαλλοντικών πληροφοριών είναι ικανή να επηρεάσει αρνητικά κάποιο από τα συμφέροντα που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/4, και ειδικότερα την προστασία του περιβάλλοντος στο οποίο αναφέρονται οι πληροφορίες αυτές, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο η′, της οδηγίας.

65 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι στο έκτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/4 έχει την έννοια ότι μια διοικητική αρχή δεν μπορεί να αρνηθεί, αποκλειστικά και μόνο βάσει της διάταξης αυτής, να δημοσιοποιήσει στο κοινό τα στοιχεία τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής.

Επί του τρίτου, του τέταρτου και του πέμπτου προδικαστικού ερωτήματος

66 Με το τρίτο, το τέταρτο και το πέμπτο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν, σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, τα στοιχεία τοποθεσίας των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής εμπίπτουν στις μνημονευόμενες στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο β′, της οδηγίας 2003/4 πληροφορίες, οι αιτήσεις παροχής των οποίων πρέπει να εξετάζονται σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, το αιτούν δικαστήριο ερωτά επίσης το Δικαστήριο αν τέτοια στοιχεία συνιστούν πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες μέτρησης, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 8, παράγραφος 2, καθώς και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, αν σημαντικοί λόγοι προβλεπόμενοι από το εθνικό δίκαιο καθιστούν δυνατή την εξαίρεσή τους από το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού και αν άλλα μέτρα, όπως το να τεθούν τα εν λόγω στοιχεία στη διάθεση οργανισμών έρευνας και ελέγχου, μπορούν να μετριάσουν την άρνηση κοινοποίησής τους.

67 Από την απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα προκύπτει ότι τα στοιχεία τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής, αφενός, συνιστούν περιβαλλοντικές πληροφορίες κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 2003/4 και, αφετέρου, δεν εμπίπτουν στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο β′, της ίδιας οδηγίας, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 8, παράγραφος 2. Λαμβανομένης υπόψη της απάντησης αυτής, παρέλκει η απάντηση στο τρίτο, στο τέταρτο και στο πέμπτο ερώτημα.

Επί του έβδομου προδικαστικού ερωτήματος

68 Με το έβδομο και τελευταίο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η αιτιολογική σκέψη 21 της οδηγίας 2003/4 μπορεί να αποτελέσει αυτοτελή νομική βάση για τη δημοσιοποίηση στο κοινό των στοιχείων τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής.

69 Κατά την αιτιολογική σκέψη 21 της οδηγίας 2003/4, στο πλαίσιο του σκοπού ευαισθητοποίησης σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος, «οι δημόσιες αρχές θα πρέπει, ανάλογα με την περίπτωση, να διαθέτουν και να διαδίδουν πληροφορίες για το περιβάλλον οι οποίες σχετίζονται με τα καθήκοντά τους».

70 Δεδομένου ότι οι αιτιολογικές σκέψεις μιας οδηγίας έχουν μόνον ερμηνευτική αξία για τις διατάξεις της (πρβλ. απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Puppinck κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, σκέψη 76), η αιτιολογική σκέψη 21 της οδηγίας 2003/4 δεν μπορεί να αποτελέσει αυτοτελή νομική βάση για την επιβολή υποχρέωσης, διαφορετικής από τις προβλεπόμενες στα άρθρα 3 και 7 της οδηγίας αυτής, παροχής πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες ή διάδοσης τέτοιων πληροφοριών στο κοινό.

71 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι στο έβδομο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η αιτιολογική σκέψη 21 της οδηγίας 2003/4 δεν μπορεί να αποτελέσει αυτοτελή νομική βάση για τη δημοσιοποίηση στο κοινό των στοιχείων τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής.

Επί των δικαστικών εξόδων

72 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

έχει την έννοια ότι:

τα στοιχεία τοποθεσίας των μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την περιοδική συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής συνιστούν, μαζί με τα συλλεγόμενα από τις εν λόγω μονάδες δεδομένα με τα οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένα, περιβαλλοντικές πληροφορίες κατά την έννοια της ως άνω διάταξης.

2) Το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/4

έχει την έννοια ότι:

– **τα στοιχεία τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την περιοδική συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής δεν αποτελούν ημιτελές υλικό ή ημιτελή έγγραφα και δεδομένα κατά την έννοια της παραγράφου 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ', του άρθρου αυτού ή, εν πάση περιπτώσει, περιβαλλοντικές πληροφορίες των οποίων η δημοσιοποίηση θα**

μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαδικασιών των δημόσιων αρχών, κατά την έννοια της παραγράφου 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α′, του άρθρου·

– **η απορρέουσα από τη δημοσιοποίηση των στοιχείων τοποθεσίας υποβάθμιση της αξιοπιστίας των δεδομένων που χρησιμεύουν ως βάση για την κατάρτιση μιας τέτοιας δασικής απογραφής μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τις διεθνείς σχέσεις κατά την έννοια της παραγράφου 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β′, του εν λόγω άρθρου ή την προστασία του περιβάλλοντος στο οποίο αναφέρονται οι ζητούμενες πληροφορίες, κατά την έννοια της παραγράφου 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο η′, εφόσον οι κίνδυνοι αυτοί είναι ευλόγως προβλέψιμοι και όχι αμιγώς υποθετικοί.**

3) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/4

έχει την έννοια ότι:

μια διοικητική αρχή δεν μπορεί να αρνηθεί, αποκλειστικά και μόνο βάσει της διάταξης αυτής, να δημοσιοποιήσει στο κοινό τα στοιχεία τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής.

4) Η αιτιολογική σκέψη 21 της οδηγίας 2003/4

έχει την έννοια ότι:

δεν μπορεί να αποτελέσει αυτοτελή νομική βάση για τη δημοσιοποίηση στο κοινό των στοιχείων τοποθεσίας μόνιμων δειγματοληπτικών μονάδων που χρησιμοποιούνται για τη συλλογή δεδομένων με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στατιστικής δασικής απογραφής.

(υπογραφές)